

Környezetünkben élő állatok - A felelősségteljes állattartás

Eseménynapló

Eseményleírás (mi történt?)	Megjegyzés
<p>Fanni és Tündi életvitel órára házi feladatként plakátot készítettek, melyen az Illatos úti állatmenhely számára gyűjtötték az aprópénzt. Perselyként egy fekete kartonnal körülölelt felmosóvödör szolgált. Igazgatónánk engedélyével a perselyt a plakáttal elhelyeztük az aulában, és elkezdett nagy tempóban gyűlni a pénz. Egy idő után kaptunk az iskolától páncéldobozt, hogy a pénz biztonságban legyen. Körülbelül 30000Ft-ot sikerült összegyűjteni.</p> <p>Értékelés: A reklámkészítők természetesen jeles osztályzatot kaptak életvitelből, de az igazi elismerés az osztálytól érkezett, akik az akciót lelkesen fogadták, felvállalta az egész osztály, és a részét is kivette belőle mindenki. (pénzválogatás)</p>	<p>Ádi mélyen együttérzett Hamupipókéval.</p>
<p>Mivel a kiválasztott menhely nem fogadta az adományt , ezért mást kellett keresnünk. Az ötleteket a gyerekek hozták, közösen választottuk ki a Noé Állatotthont.</p> <p>Nagyon megfontoltan, sok vitával (időnként parázsvitával) történt a választás. Pl a” Noé Bárkája” alapítvánnyal szemben a gyerekek érve az volt, hogy nem magyar, kiviszik a pénzt az országból. A helyi állatképzővel, és állatpanzióval szemben azt hozták fel, hogy profitorientáltak (így!). Felmerült az is, hogy a pénzt fordítsuk az osztályra, ezt azonnal, heves tiltakozással elvetették.</p> <p>Értékelés: a döntést egyhangúlag elfogadták, magukénak érezték, de a döntési folyamatukat nagyon negatívan értékelték. Én nagyon értékesnek és építőnek találtam a vitát, és ennek a véleményemnek nagyon örültek. Meg kell tanulniuk, hogy aki mást mond, nem ellenség.</p>	<p>A pénzen vehettünk volna eledelet, és én bevihettem volna, de kiskorút nem engednek be a telepre. Nagyon fontosnak éreztem, hogy személyes kapcsolatuk legyen a gyerekeknek a menhellyel és az állatokkal.</p> <p>Számomra az egész projektből ez volt talán a legnagyobb élmény.</p>
<p>Egy tanítás nélküli munkanapon ellátogattunk az állatotthonba. Az állatok számára hozott elemózsiától dagadt a gyerekek hátzszakja. Aki elfelejtkezett a beszerzésről, a saját uzsonnáját kínálta fel az éhes seregnek.</p> <p>Mi kutyákra, cicákra és madarakra számítottunk, de voltak lovak, kérődzők, rágcsálók, sőt egy</p>	<p>Gyönyörű időnk volt, nagyon kellemesen sikerült a nap. Az állatotthon nagyon messze van, az út két és negyedóra hosszat tartott</p>

<p>kutyák által felnevelt vaddisznó is. Mire észbekaptunk, a gyerekek macskatáppal megetették az őzikéket és tengerimalacokat. Másnap telefonon érdeklődtünk, nem betegedett meg egy állat sem, a felelősségteljes táplálásról pedig beszélgettünk természetismeret órán. Projektoron levetítettük a készült képeket, megnéztük a Vigh Bea által készített pár perces videofilmet, és „élményeltünk” egy kicsit. Ez véletlenül éppen óralátogatási napon történt, úgyhogy a gyerekek az élményeiket egyenesen az igazgató néniknek mondhatták el.</p> <p>A gyerekek maguk által szervezett kiscsoportonként (2-3 fő), kaptak egy állatmegfigyelő lapot, mely segítségével a másnapi órán rendszereztük az állatokat.</p> <p>Értékelés: Nagyon pozitív visszajelzést kaptak ott helyben a gondozóktól a jó magaviseletükért és az állatok felé megnyilvánuló szeretetükért. A pénzadományt megköszönték, és a honlapjukra feltették az osztálynak szóló köszönetnyilvánítást, melyet meg is néztünk együtt az iskolában.</p> <p>A szerzett ismeretekből – a kapcsolódó tananyaggal együtt – dolgozatot írtak, és a megfigyelő lapokat külön értékeltem.</p> <p>Az állatotthonnal folyamatos kapcsolattartásra készülünk.</p> <p>A közlekedéskultúrájukat egyrészt ott helyben a buszon, másrészt osztályfőnöki órán értékeltem.</p>	<p>négy átszállással, ez hazafelé magatartási gondokat okozott. Történt egy-két apróbb balesetünk. PI a vaddisznó Lilike kezét is bekapta a sajtoszömlével együtt, volt nagy sírás.</p> <p>Nincs gyerek az osztályban, aki ne tudná, mi a különbség a futóláb és a kapirgáló láb között, mert volt két emu is, amik nagyon mély (illetve magas) benyomást tettek rájuk. Kb egymagasságban volt a szemük, és az emuk nagyon intenzíven tartják a szemkontaktust szinte delejezték a gyerekeket a pillantásukkal. Nagyon félték tőlük.</p> <p>Sanyika és Lacika rendszeresen belekötnek idegenekbe utazás közben, úgyhogy pillanatnyilag veszélyben az 5 napos osztálykirándulásuk. A többiek fegyelmezetten közlekednek, de az előzékenységnek nyomát sem látom.</p>
<p>Kértünk egy napot az igazgatónőtől projektelésre. Az első két órában a felelősségteljes állattartás volt a téma, melyet én tartottam, de két kolleganóm is részt vett rajta. Ezután Szalay Mária kolleganóm tartott egy órát az állatmesékről, házasításról, és elkezdte a bábjáték előkészítését. Erről a munkáról, valamint a próbákról, a meseíró pályázatról, a pályaművekről Ő számol be a saját projektjében. A bábjátékot Anyák napján már bemutattuk, természetesen nagy sikerrel, testvérosztályunknak, az 1.z-seknek a következő héten játsszák</p>	<p>A bábokat az előadások befejeztével az iskolai Minigalériában fogjuk kiállítani</p>

el a gyerekek, és már más alsós osztály is jelezte ezirányú igényét.
Az utolsó három órában Vigh Bea kolleganőm irányításával a megtekintett állatrajzkiállítás élményfeldolgozása, a bábok elkészítése történt meg, ennek részletes leírása az Ő projektjében található.

A „Felelősségteljes állattartás” téma előkészítéseként a feldolgozandó anyagrészt én gyűjtöttem össze. A feldolgozás témakörönként kooperatív formában történt, 6 asztalnál. A 7. és egyben utolsó (legrövidebb) témarészt a leggyorsabb csapat kapta.

A kapott anyagot a gyerekek saját gondolataikkal kiegészíthették. Itt a gondolatok elaprózódása, a már lényegkiemeléssel megírt szöveg új, egyenrangú szempontokkal való kiegészítése okozta Nekik a legnagyobb nehézséget. A gyerekek a saját anyagrészükből gondolattérképet készítettek. Ebben a munkaformában már nagy gyakorlatuk van, úgyhogy némi segítséggel jól oldották meg a feladatot. Ezután a szomszédos asztalok kicserélték a vázlatukat, és igyekeztek újabb szempontokkal kiegészíteni. Végül részekből összeraktuk az egészet, frontális munkával a táblára rajzolt vázlat alapján elkészítették az asztalok a nagy átfogó gondolattérképeket.

Értékelés: az értékelés folyamatosan folyt, az asztalok egymás munkáját értékelték, folyamatos segítséget és visszajelzést kaptak a tanároktól.

A végső, nagy, átfogó értékelés idő hiányában csak kis nyomtatékkal történt meg.

Csak győzzük energiával és idővel.

.
A csoportok összeállításánál a képességek és tanulási stílus szerinti kiegyenlítést vettem fő szempontnak
Az állatvédők honlapján találtam a „Felelősségteljes állattartás szabályai” című írást, és ezt kissé átalakítva nagy örömmel kínáltam fel a gyerekeknek, mert a gondolatvilágával azonosulni tudok.

Nagyon jó lehetőség volt számunkra, hogy az órán hárman vettünk részt, Bea, Marcsi és én, Így két-két asztal (4 fősek) jutott mindönkre.

A tervezetthez képest időhiány miatt csak egy asztal értékelt.

Ezt tartom a saját projektem legnagyobb hiányosságának

<p>Az asztalok beszámoltak arról, hogy ki milyen intenzitással vett részt a munkában, ez nagyjából egybeesett a mi tapasztalatainkkal is .</p> <p>Az elkészült gondolattérképek felét tartottuk arra méltónak, hogy a terem falát díszítsék, úgyhogy azokat ki is tűztük. A másik három rendben van, de nem lett igényes munka. Az előző három asztal ötöst kapott természetismeretből, az utóbbi három nem kapott semmit. A projektnapon készült fotókat tartalmazó album megtekinthető az iskola honlapján: www.eotvos232.hu</p> <p>A tervben szerepelt a pusztulásra ítélt fajok megmentéséről való összegyűjtött anyag megbeszélése. Mivel anyagot csak Tündi hozott, ezért pár percben beszámolt erről, majd röviden megbeszéltük.</p>	<p>Több idő nem is lett volna rá.</p>
<p>Az állatképzőknél, állatorvosi rendelőkben készítendő interjúk kérdéseit összeállítottuk segítségként, a vállalásokat összeírtam. 2-3-4 fős csapatok alakultak.</p> <p>Az ezután következő osztályfőnöki órákon folyamatosan számoltak be a csapatok a szerzett információkról. A csapatok munkáját az osztály, majd én értékeltem, illesztettük az információkat a gondolattérképünk alapján az ismereteinkhez. Végül minden résztvevő jelest kapott.</p>	<p>Az elkövetkező két hétben a látogatásokat megszerveztem, amelyik csoport igényelte, azokat el is kísértem, de az interjúk készítésénél nem voltam jelen</p>
<p>Már túl vagyunk a projekt végső értékelésén, megbeszéltük, mi sikerült, mi nem. Én elmondtam, hogy a projekt-nap nem arról szól, hogy nem kell készülni rá, ha nem kötelező, mert akkor szegényedik a program.Név szerint kiemeltém a lelkesebbeket, a visszahúzóbbakat is. Na Ők pedig megkértek nagyon udvariasan, hogy máskor alaposabban tájékozódjak, mert fáj Nekik, hogy a növényevőknek nem tudtak eleséget vinni az állatotthonba. Más negatív jelzés irányukból nem érkezett. Sok osztályon belüli ellentét került napvilágra a közös munkák során</p>	

<p>Az események áradatának nincsen még vége. Meghívást kaptunk a kutyakiképző telepre, ahol a gyerekek végigcsinálhatják a pályát úgy, hogy vezetik egymást, hol gazdi, hol pedig kutyus szerepet betöltve. Erre a programra nagy örömmel készülünk, június első hetében kerül rá sor .</p> <p>Május 28-án az OKÉV-napon tanítás nélküli napunk lesz, Állatkertbe megyünk, ahol egy 45 perces videófelvételekkel tarkított előadást hallgatunk meg a kipusztulófélben lévő állatokfajok mentéséről</p>	<p>Bea néni, add nekünk a szerdai két rajz órát!</p> <p>hiánypótlás képpen</p>
--	--

❖ **Készített fényképek (3-5 db) csatolása**

3. A projekt végrehajtásának értékelése / Reflexióim

Mindent tekintetbe véve sikeresnek ítélem a projektet, mert	Mit csinálnék másképpen
-nagyjából teljesítettük a kitűzött célt, a gyerekek nagy többségét folyamatosan sikerült munkában tartani, sokféle kompetenciájuk fejlődött a munkák során, sok ismerettel gyarapodtak, melyeket megszereztünk is.	Kisebb és rövidebb távú célokat tűznék ki, mert a végső értékelés a projektelés csúcspontjától nagyon távol esett
-örömet szerzett mindannyiunknak ez a munka Pozitív visszajelzéseket kaptunk a gyerekektől, szülőktől egyaránt	A kooperatív munka értékelése nagyon nehezen megy nekem, nagyon egysíkúan csinálom: vagy jó, vagy nem.Nyáron el szeretnék végezni egy tanfolyamot;
-kooperatív munka terén bőven szereztünk új tapasztalatokat	A projektnapon a saját tevékenységemet túlterveztem, máskor kevesebbet tervezek, lényegesen több időt hagyva az értékelésre
- nagy örömmel látom, hogyan válnak egyre önállóbbá, kreatívabbá	A produktumokra helyeződjön nagyobb súly, látványosabb elismerést kapjanak a gyerekek: az önreklámozás nem erősségem, pedig fontos lenne

<p>-többféle munkaformával találkoztak, változatos programot biztosítottunk nekik</p>	<p>Van egy nagy mulasztásom: bábozás helyett eleinte gondolkodtunk origami-készítésben is , és két kislány gyönyörű állatokat hajtogatott, melyekből két tablót kezdtünk készíteni. Ezeket a mai napig nem fejeztük be Nem hagyhatok elvarratlan szálakat</p>
<p>-folyamatosan motiváltak voltak, és motiválhatóak lesznek a szerzett élmények következtében</p>	
<p>- a kezükből kiadott produktumokra igényesebbé váltak, ezt folyamatosan tapasztaljuk rajz- és életvitel órákon (persze ez nem csak a projekt-napnak köszönhető, de szerepe van benne feltétlenül)</p>	

Lacika örül a projektnapnak
háttérben az osztály háza
Szorgos kis kezek

a plakát és készítői

kész a rész

Részekből az egész

méhkas

hajrá, fiúk!

Katika ósaszonya kész bombázó

Őslóra nem teszünk nyergel

a denevér volt a nagy sláger

Elfáradtunk, de készen vagyunk

két kislány –két kisfiú- két kutya

Elfáradtunk, de készen vagyunk

Szorgos Kis kezek

Hajrá fiúk

Őslóra nem teszünk nyeret

Részből az egész

A plakát, és készítői (háttérben az osztály háza)

Lacika örül a projektnapnak

MéHKas

két kislány- két kisfiú- két kutya

Kész a rész

a denevér volt a nagy sláger

Katika ősasszonya kész bombázó